

ÉLJÜK AZ IGÉT !

ÉLETIGE: 2010. április hóban :
(Fil. 3,9-10.) :

« Isten ugyanis a hit által tett igazzá, hogy megismerjem őt és feltámadásának erejét, de a szenvedésben is vállaljam vele a közösséget. »

« **Miért keresitek az élőket a holtak között ?** » (Lk.24,5).

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! – Ha hiszek Jézus Krisztusban, akkor hiszem az Ő titkát is. Minden emberi élet titok, de az Istenember élete egyenesen minden titkok Forrása. Ahogy felkiáltunk a liturgiában : « Íme hitünk szent titka ! » Ez a titok nem egyetlen, de mégis olyan, mint a növény gyökérzete. Létezik közöttük egy « szívgyökér » Ez a Titkok titka. Jézus Krisztus titkának « szívgyökere » abban áll, hogy megjelent közöttünk Isten szeretete. – Már

arcának felénk sugárzó jóindulatú tekintete is, s az ennek nyomában járó tettek, mind ezt bizonyítják. Tekintetéből

bátorítás, biztatás és remény fakad, hogy valami nagyszerű eseményre számíthatunk, csak nézzünk fel rá ! – Bár sokan hallottak már róla szerte a világban, mégis kevesen ismerték meg Őt és személyiségének titkát. „*Sem engem nem ismertek, sem Atyámat - felelte Jézus. - Ha engem ismernétek, Atyámat is ismernétek.*” (Jn.8,19.) Az Úr megismerésének titka abban áll, hogy elfogadjuk azt a tanúságtételt, melyet önmagáról és az Atyáról kijelent. E szavakkal közli ezt velünk : » Tanúságot teszek magamról én is, és tanúskodik mellettem az Atya is, aki küldött.” (Jn. 8,18.). Jézus emberszeretete nagyon messzire elmegy: Jön elveszni, hogy minket, akik elveszésre állunk, megmenten. Ez az ára szeretetének: Bárány-mivolta, áldozati léte. Lemegy a sárga földig, hogy minket az égig fölemeljen. - Ha így koppan a szívemen a Jézus Krisztusba vetett hit, akkor mondhatom, hogy megismertem az Urat, s rajta keresztül Isten szeretetét. –Tehát figyelj a koppanást’, mert minden ezen múlik: tudniillik „Isten a hit által tett igazzá” !(Fil.3,9.) Mert Jézusban van az igazság, s ennek felfedezése engem is igazzá tesz. Ha Jézust megismerem, akkor azt a csomagtervet is megismertem, mellyel be akar lépni az életembe, amint minden ember életébe is.

Téma. - **Jézus Krisztus fölséges ismerete, s a Vele való közösségvállalás, szenvedő és megdicsőült Arcának fénytörésében.** –Kissé költőiesen hangzik, de erről akarok gondolkodni, írni és beszélni. Az Úr „megismerése” nemcsak megértés, hanem belső megtapasztalás dolga is. Ahogy a házastársak bensőséges testi együttlétben találkoznak, s ezt a Biblia „megismerés”-nek nevezi, úgy Jézus és a lélek bensőséges lelki megtapasztalásban találkoznak igazán. A Teremtés könyve így adja elő:”Ádám megismerte feleségét és az fiút szült neki, akit Szetnek nevezett” (Ter.4,25.) A völegény és a mennyasszony analógiájában az Úr többször is jelzi a vele, és tanítványai gyülekezetével való - tehát itt rólad és rólam is szó van - bensőséges kapcsolatát. Isten szeretete ugyanis bensőséges és lelki kapcsolat, tele dús megtapasztalással és élményszerű megismeréssel. Ebben a bensőséges megtapasztalásban győződünk meg arról, hogy igazán senki nem ismer és így nem is szeret minket; a legkedvesebbek is csak futólag és felületesen. Senki nem ismeri bensőnk állapotát, harcát, örömét, vagy kétségbeesését; sőt múltját jelenét és jövőjét sem, mint Ő, s csak Ő ! – Megkérdézhetnéd: Honnan veszed ezt? - A zsoltáros szava hangzik az Úr felé: ”tedd erőssé az igazat! Igaz Isten vagy, a szívek és vesék vizsgálója”. (Zsolt. 7,10.) Isten gyengéd szeretetének megtapasztalása, belső világunkban, megismerteti velünk Istennek, értünk lihegő igyekezetét, hogy szeretetét kimutassa irántunk. Értünk és nekünk teremtette a világot. Megmentésünkre értünk küldte Fiát. Értünk vállalt ő ostort, tövist, szeget és keresztthalált. Lett belőle liturgikus Bárány, oltári áldozat, önpusztító szeretet. Megjárta értünk a végleteket. Szálla’ alá poklokra, nem beszélve a pokoli kínokról. *Nem állt meg a gyötrelmek mezsdjéjén, átment az éjek szörnyűséges éjén.* Szünetében keresztül ismerjük meg a bűn szörnyű mélységét is, de a bűnbocsánatban ugyanakkor Isten magas fényezésű nagylelkűségét is. Eltorzult teste a kereszt gyötrelmeiben kijelzi a mi személyes helytelenségeink garmadát, minősítés alatti viselkedésünket és eltorzult életvitelünket; (amit olyan jól értünk:Elrontani a magunk és mások életét.) Ha az Úr ismerete révén ilyen megrázó felismerések sora lesz ismertté előttünk, még akkor is megéri, mert a megborzadást követi a

javítási igyekezet, s erre az igyekezetre Isten irgalmasan válaszol. Ahogy ezt az ige is alátámasztja: „Akkor majd senkinek sem kell társát vagy testvérét tanítania: ismerd meg az Urat! Hiszen mindenki ismerni fog a legkisebbtől a legnagyobbig. Irgalmas leszek bűneik iránt, és vétkükre többé nem emlékezem.” (Zsid. 8, 11-12.) Az istentelent viszont nem hajtja semmi, magatartásának javítása felé, mert hiányzik belőle ez a tudatállapot: Urunk fenséges ismerete. Pedig ez még csak az első lépés Jézuson át az Atya felé, egy láncreakció első szeme. A megismerést u.i. követi az **Úrral való közösségvállalás**. Ahogy az ige mondja: „Isten ... a hit által tett igazzá, hogy megismerjem őt és feltámadásának erejét, de a szenvedésben is vállaljam vele a közösséget.” (Fil. 3,9.) A Krisztussal való közösségvállalásnak nagyon jó mintája egy nagyon szeretett emberi személlyel való közösségvállalás mintája, forгатókönyve; hiszen Urunk, Jézus, valóságos tiszta emberi természete ezt lehetővé teszi. – Eszerint a közösségvállalás lépései a következők: Akivel közösséget akarok vállalni, afelé fordulok, rátekintek, hozzá szólok, feléje hajolok, megfogom kezét, magamhoz vonom, átölelem, meghallgatom szíve és ajka hangját, s átélem vele mindazt, amit ő átélt. Ettől fogva az ő életének szűrőjén át és forгатókönyvén keresztül, bennem való jelenlétével, élem át életemet, s annak minden, most már rám zúduló eseményét is. Ennek személyiségem (pszichém) számára is lesz jótékony hatása. Kezdjük ott, hogy elveszítem a szigorú és göröcsösen kínos önmagamra-figyelést, mely a legtöbb embert halálosan kimeríti. Figyelmemet, órá, mintegy az Arca felé fordítom, leolvassva belőle a számomra küldött néma, de isteni üzeneteket, közléseket. Az ige ebben is támaszként kísér minket, amikor így nyilatkozik: „mutasd meg arcodat, hadd halljam hangodat.”(Én.2,14). „Ragyogtasd ránk arcod és megmenekültünk” (Zsolt.80,4). Keresem, szemlélem, olvasom, követem, másolom, utánzom Arcát, fájdalmas Arcát, mely az élet átélésének hiteles forгатókönyve. – Nem árt őszintének lenni és kimondani bátran:Az élet szenvedés! El kell szenvedni, tűrni, viselni az életet. Ne dőlünk be a mézes-mázás hazugságoknak. Az viszont igaz, hogy nem mindig örjítő fájdalmat kell értenünk a szenvedés alatt, bár igaz, lehet néha elviselhetetlen is. Általában átvészeltető szenvedés az élet, főleg akkor, ha tudjuk, hogy miért...?! – Jézus Krisztus a szenvedésben vált diadalmassá. Ez az ÚT vár azokra is, akik Benne élnek. Előttünk járt, tehát Ő életünk Elöljárója ! Tőle tudjuk a szenvedés okát és célját: Az Ő szenvedése felől épp úgy, mint a mi szenvedésünk felől. Diadalmas öröm titka van elrejtve a szenvedés (kereszt) titkában. S ha nem is értem, de átélhetem, de csak általa, vele és benne. Így érthetők az evangélium paradoxonai: Mindent el kell veszítenem, hogy mindent megnyerjek; a mélységeket kell megjárnom, hogy a magasságokat elnyerjem; minderről le kell mondanom, hogy mindennel el legyenek halmozva...stb. Az átélés mindent igazol, a csak érteni-akarás viszont meggyötör, üresen és kiábrándultan hagy. Az Úrral való közösségvállalás nem más, mint az Ő követése, sorsával való összefonódás. Eszerint, ha **részt vállalok** szenvedéséből, akkor részesülhetek majd dicsőségében is. Igaz, csak hit által üdvözülhetek, s bár Ő mindent elkészített, s elvégzett, de éppen ez a „rész-vállalás” bizonyítja hitem hamisítatlan valóságát. Épp ezzel tudok belépni Krisztus testébe, ahol Ő, a Fő már a pályadíjat a kezében tartja, mint mindaz, aki Győztes a csatában, az élet-csatában. Ha Vezérem győzött, akkor én is, feltéve, ha a csatából nem szállok ki. Ezért kell megharcolnom a hit jó harcát. „A győzelem, mely diadalt arat a világon:A mi hitünk!”– mondja Szent János az ő levelében. (I. 5,4) Ez vezet ki a gyötrelmek útvesztőiből, igazi otthonunkba, életünk céljához és beteljesedéséhez.

Tanúságtétel. - Közösségünk egyik tagja mondta el különös élményét, melyhez hasonlóan már többször volt része. –Gombát ment szedni az erdőbe, s ilyenkor az ember nagyon is a földet nézi. Amikor felemelte tekintetét, azt vette észre, hogy egész ismeretlen helyen van, ahol még soha nem járt. Sőt, sehol egy út, egy ismerős kijárat. Azt is észrevette, hogy rémült igyekezetében ráadásul még, mintegy körbejár, mert újra és újra feltűntek az ismerős bokrok. A félelem kezdett elhatalmasodni lelkén, de ekkor az Úrhoz sóhajtott fel szíve mélyéből:Istenem, segíts, ne hagyj elveszni! –Úgy higgyétek el, ahogy mondom: - akkor a bokrok között észrevett egy kisfiút (8-10 évesnek látszott), aki intett feléje. Könnyedén volt öltözve, mintha egy fehér hálóing lett volna rajta. A mi testvérünk elindult feléje, de már nem találta ott. Ahogy tekintetét felemelte, megint feltűnt, s ismét intett feléje, mintha mondaná:Jöjj...Ez így tartott mindaddig, amíg fel nem tűnt az ismerős út.! Onnantól többé már nem látta. – Hát ez a szenvedésekkel teli földi élet,mint az erdő: Sokakat elnyel. De aki megtalálja a kiutat, s nem fullad bele, az haza talál...

Akció-program- A diadalmas örömmön legyen rajta szüntelenül a figyelmed. A dicsőség Ura vár tégedet az élet jutalmával. – Én feszülten várom az Istennel való találkozást. Ő a meglepetések Istene. Őt nagylelkűségben nem lehet felülmúlni! Ebben biztos vagyok. –Egy kis szenvedés...-- Istenem, ez belefér bőven! Majd Ő ki is hoz belőle! –Ebben is biztos vagyok!

Igei ima: Úr Jézus, vezess ki kérlek, vezess ki az élet értelmetlen útvesztőiből, s add meg, hogy elviseljem azt, amit elviselnem rendeltél, hogy nálad lehessen az élet-csata győzteseivel. Ámen.

Ezt és a boldog Feltámadás Ünnepeét kívánom minden kedves Nővéremnek és Fivéremnek imával-szeretettel:Károly,Karcsi atya, testvér.